



עלון מס' 982  
חוקת  
ח' בתמוז תשפ"ה

# ישא ברכה

יוצא ע"י אברכי הסלל שבמוסדות "יגל יעקב", חולון  
בראשות מו"ר עט"ר הרה"ג יוסף מזגרבי שליט"א

מוסר פרה  
אדומה

בואו חשבון!

על הפסוק המופיע בפרשתנו "על כן יאמרו המושלים בואו חשבון, תבנה ותכונן עיר סיחון", דרשו חז"ל במסכת בבא בתרא (רעח:): "המושלים" - אלו המושלים ביצרם, "בואו חשבון" - בואו ונחשב חשבוננו של עולם, הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה, "תבנה ותכונן" - אם אתה עושה כן, תבנה ותכונן לעולם הבא! דברים חוצבים ונוקבים עד התהום, מוסר עמוק ונפלא עד מאוד!

ושאל הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל בספרו "קול יהודה", מדוע ולמה מוסר גדול כזה לא נרמז לנו אלא כאן במלחמת סיחון ועוג? ותירץ בטוב טעם ודעת שהסיבה לכך היא שהעיר חשבון לא היתה במרכז של מדינת מואב אלא במקום צדדי, ולכן מואב לא שמו לב למגנה ולשומרה מפני האויבים די הצורך, ודוקא על ידי כיבוש חשבון התאפשר לבסוף לצבא האויב לכבוש את כל מואב! לכן באה תורתנו הקדושה ללמדנו לקח ולאפלנו בינה "בואו חשבון" - ראו והסתכלו, השקיפו והתבוננו איך נכבשה חשבון ולבסוף כל מואב, מפני היותה בגבול ולא נתנו עליה את עין השגחתם, כך בני אדם אשר לא משגיחים על גדרים והסייגים שקבעו רבותינו, סופם שלא רק בלבד שלא יכשלו בעבירות דרבנן אלא אף בעבירות האסורות מהתורה, כריתות ומיתות בית דין!

על כן שומה עלינו לשים אור לרגלינו דברי חז"ל ובפרט בדורינו, דור התמורות, כאשר השיכלולים הטכניים נוסקים גבהים, אך יחד עם זאת ודוקא בשל זאת, חללים רבים - מפילים. ורבים וטובים אשר אמרו "לי זה לא יקרה!", אומרים על נשמתם עדיין בחיי חיותם - קדיש. כמה משפחות נהרסו וכמה דורות מבורכים נגנזו והכל מאי שימת לב לצעקתם וזעקתם של מאורי הדור, גדולי ישראל שעניניהם פקוחות יומם וליל ושוקדים אך ורק על טובתם של ישראל, צעקתם מהדהדת בראש כל חוצות: הרחיקו המכשירים המכווערים ומראיהם העכורים למיניהם, אל תאמרו מחר - פן יהיה מאוחר! עשו היום - תזכו לברכה ושלום! שומה עלינו וזכות היא לנו לשמוע לקולם ולכפוף דעתנו - לדעתם!

וכבר המשיל זאת בצורה נפלאה רבינו הרמח"ל זצ"ל, לאדם המהלך בגן המבוכה, ורוצה להגיע לאכסדרה שבאמצעיתו, שם נמצא המטמון הגדול, אך מה יעשה כאשר כל הדרכים נראות לפניו שוות, לאן יפנה כאשר כל השבילים למראית עינו, זהים? אם חכם הוא, ישאל את האדם שנמצא על ראש המגדל, שרואה לפניו את כל הדרכים, איזו דרך מועדת לפרעון ואיזו דרך אחריתה ברכה ושלום, אוצר ומטמון? החכמים אשר משלו ביצרם מעל המבוך - "מבוכת החיים" - הם נמצאים! נשאל לדעתם ונסכית לקולם, לא נסור מכל אשר יורונו, ונזכה לביאת הגואל ולבנין אריאל במהרה בימינו, אמן!

פרשתנו פותחת בחוקת הפרה האדומה שהיתה יקרת המציאות, שכן חייבת היא להיות "תמימה", דהיינו מושלמת באדמימותה, שלא עלה עליה עול ומאפרה היו מזין על הסמאים כדי שיוכלו בגמר תהליך הטהרה לעלות לבית המקדש. במשך אלף וחמש מאות השנים עד חורבן הבית השני, נעשו תשע פרות אדומות בלבד. ואת אפר הפרה העשירית נזה בבוא משיח צידקנו שיבוא לגואלנו במהרה בימינו, אז נעלה כולנו לבית המקדש ברינה ובגילה ושמחה גדולה תמלא את ליבנו. אך כבר ידוע שחוקי תורתנו הקדושה נכונים ומתאימים לכל זמן ולכל תקופה. בכל מצב ניתן ללמוד דברים נפלאים והנהגות ברוכות מכל אחת ממצוות התורה, אם כן מה אפשר ללמוד כעת ממצות פרה אדומה בזמן ש"העיקר חסר מהספר" - בית מקדשנו ותפארתנו עדיין שועלים מהלכים בו ונשאר בחורבנו ועדיין טרם נגאלנו גאולת עולם. ובכן גם היום ניתן ללמוד מזאת המצוה, אפשר גם אפשר. בזמנו שאדם היה נטמא ואפילו בטומאה החמורה ביותר - טומאת מת, היה צריך לעבור תהליך מסוים שכלל ספירת שבעת ימים והזאת אפר פרה אדומה ביום השלישי והשביעי. אותו אדם היה צריך לטבול בגמר התהליך. תהליך די ארוך ומייגע אבל בסופו - הטהרה הגיעה, אפשר היה שוב לגשת בחיל ורעדה, בשמחה וגיל למקום הקדוש ביותר בעולם - בית המקדש. כל זה בא ללמד שגם אם אדם נטמא ונתלכלך מחמת חטאיו, עוונותיו ופשעיו, עדיין לא אפסה התקוה להיטהר, להתנקות ולהתקרב לה' יתברך ולתורתו הקדושה, גם אם אדם התרחק ממקור הקדושה והשפע, עדיין בכוחו לשנות את מצבו, עדיין ביכולתו לשנות את מעשיו ולשפר את דרכו, לחזור בתשובה שלמה לאבא שבשמים שכל כך מחכה ומצפה שכל בניו ובנותיו יחזרו לחיק היהדות, וידבקו בכל כוחם, נפשם ומאודם בדרך האבות והאמהות, בדרך התורה והמצוות. ויהי רצון שנזכה לקיים את מצות הפרה האדומה בגאולה השלמה במהרה.

## זמני כניסת ויציאת השבת

בש	חמה	יום	ליל	כניסת שבת
19:29	19:22	19:14	19:31	כניסת שבת
20:30	20:34	20:30	20:33	יציאת שבת
21:01	21:04	21:06	21:03	חשיית שבת

הפטירת השבוע

הפטרה: ויפתח הגלעדי (שופטים יא,א-ג)



## סיפור לשבת

הצדיק הנסתר, המקובל רבי יוסף שלמה דיין זצ"ל, הגן על הדור בתפילותיו ובסיגופיו מכל גזירות קשות ורעות, כתב עליו זקן המקובלים הגאון הצדיק רבי יצחק כדורי זצ"ל, והוסיף: "וכידוע לי, אשר היה צדיק נסתר מל"ו צדיקים, וזכה להגיע למעלות גבוהות בעבודת ה' ". מוצאו, ממשפחת דיין שבארם צובא, אשר כתב יחוסה מגיע עד לדוד המלך עליו השלום. הוא נולד בחלב, בשנת תרפ"ד לאביו שהיה מדייני הקהילה, ובעודו כבן עשר עלתה משפחתו ירושלימה, והוא הקדיש את חייו להתעלות בתורה ובתורת הנסתר, לכוונות וייחודים על קברי צדיקים ולתפילה עבור הכלל והיחיד. בפרשתינו מסופר, כי כלב בן יפונה ביקש להנצל מעצת המרגלים, ופנה להתפלל על קברי אבות שבחברון. רבי יוסף דיין פקד רבות את חברון, אבל השתדל שלא לשהות בה בלילות משום מעשה שהיה, שהוא סיפר בעצמו. פעם הגיע למערת המכפלה, ורצה לשהות שם כל הלילה כדי ללמוד ולהתפלל. מכיון שהמערה סגורה בלילות, נטל נר בידו וישב מחוץ לחומה, כנגד קברותיהם של האבות הקדושים. הוא למד בהתלהבות כדרכו בקודש, ולפתע הרגיש חבטה עזה. הפנה את ראשו, וראה ערבי מגושם שהתנכל לו. לפתע קפץ הערבי באויר ונחבט בארץ, קפץ שוב כאילו משהו הרימו, ונחבט שוב באדמה. הערבי החל לצעוק בפחד נורא: "עזוב אותי, עזוב!", ושוב התרומם ושוב נפל, עד שפסק, ואז נטל את רגליו וברח כל עוד רוחו בו. אמר רבי יוסף: נס נעשה לי מן השמים, אבל כל מי שעושים לו נס - מנכים לו מזכויותיו. לכן, פסק מלשהות בחברון בלילות!



דוגמא לדעת תורה בהירה, מצאנו בספר "שבעים שנה בירושלים". בחודש תמוז תרס"ה, הגיע מברק לבית הראשון לציון הגר"י אלישר זצ"ל. רבה של נובומינסק סיפר כי חמישה נוצרים הואשמו ברצח על פי עדותם של שני יהודים, ואם גזר הדין יבוצע, יתחוללו פרעות איומות. לפיכך מבקש רבה של נובומינסק שהראשון לציון יורה לשיניים שיחזרו בהם מעדותם, ויציל בכך את הקהילה. מיד כינס הרב אסיפה דחופה בביתו. הנאספים היו תמימי דעים שיש לעשות הכל כדי להציל קהילה מפוגרום. בתום דבריהם השתררה דממה, והרב הישיש אמר: "לדעתי, יש כאן תרמית וכזב. השניים העידו מה שראו, פסק הדין ניתן, והשלטונות לא יתנו לחולל פרעות כנגד דין צדק. קרובי הנאשמים יזמו את המברק. ואם נגרום לכך שהעדים יחזרו בהם, ויתברר כביכול שזממו להעיד שקר ולהכשיל את בית המשפט, אז יתחוללו פרעות שאיש לא יעצור בעדן!". ההשקפה היתה כה מקורית, שהדיבור נתקם מפי כולם. לאחר מכן שאלו: "ומה אם בכל זאת יש אמת במברק?". אמר הרב: "לכו אל הגאון רבי שמואל סלנט ושאלו את פיו!". הלכו באישון לילה לבית הגר"ש סלנט זצ"ל, והראוהו את המברק. שמע, והשיב על אתר: "לדעתי, המברק מזויף... יש לענות שאין לנו רשות להתערב בענייניה השיפוטיים של מדינה זרה...". כעבור שבועות אחדים, הגיעו לירושלים העיתונאים שנדפסו בפולין, ונכתב בהם לאמור: "הודות לפיקחותם של רבני ירושלים, נכשלו שונאינו בנסיונם ללכודינו ברישתם על ידי מברקים מזויפים שנשלחו אליהם כביכול בשם רב של קהילת נובומינסק, ועל ידי כך ניצלנו מפרעות איומות..."

(מעין השבוע)



## מטעמים לשבת

חידושים לפרשת השבוע

### "וכל אשר יגע בו הטמא יטמא" (יט, כב)

פירש הגאון רבי רחמים יוסף מאמאן זצ"ל, בספרו "חגרא דיומא": "הטמא" הוא היצר הרע, ואמרו בגמרא שכך דרכו של היצר הרע, היום אומר לו עשה כך ומחר עשה כך, עד שאומר לו לך עבוד עבודה זרה! וזהו שנאמר: "כל אשר יגע בו הטמא", אף בנגיעה בעלמא, "יטמא", סופו שיטמא לגמרי. כי "לפתח חטאת רובץ", אין הוא מחכה אלא לפתח, לסדק צר, כדי להשתלט כליל. כמו שאמרו שבתחילה דומה להלך, שמתדפק על הדלת, ואחר כך לאורח - ולבסוף נעשה לבעל הבית! לפיכך הורו שלא להתחבר לרשע, כי במגע קל - עלולים להיסחף! וכמו שאמרו בגמרא, על הפסוק: "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, ובדרך חטאים לא עמד, ובמושב ליצים לא ישב", שאם הלך - סופו לעמוד, ואם עמד - סופו לשבת!

(מעין השבוע)

### "ותמות שם מרים... וירב העם עם משה" (כ, א-ב)

כתב בספר "על התורה": אמרו רבותינו בתלמוד: לעולם ירגיז אדם יצר הטוב על יצר הרע, אם נצחו מוטב, ואם לאו יעסוק בתורה. אם נצחו מוטב, ואם לאו יקרא קריאת שמע, ואם לאו יזכור לו יום המיתה (ברכות ה.). משמע מדברי התלמוד שזכירת יום המיתה מועילה בוודאות נגד יצר הרע, כיון שלא כתוב לאחר זכירת יום המוות עצה נוספת. אולם כשיש מחלוקת, גם עצה זו לא עשתה את פעולתה, שעל אף שמרים מתה, עם כל זה רבו עם משה.

(תורת הפרשה)

### "ויאמר להם שמעו נא המורים המן הסלע הזה נוציא לכם מים... ויך את הסלע במטהו פעמיים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם" (כ, י-יא)

ישנם מורים שכאשר רואים תלמיד עם ראש קשה כסלע, מתייאשים מיד ממנו ומזניחים אותו בטענה שלא תצמח ממנו תועלת. ועל זה אמר הכתוב: "שמעו נא המורים", שטוענים על התלמיד החלש - "המן הסלע הזה נוציא לכם מים?" כלומר וכי מתלמיד חלש כזה שראשו סתום וקשה כמו סלע יצאו מים? (אין מים אלא תורה), על זה אומר הכתוב: "ויך את הסלע במטהו פעמיים", דהיינו שינסו שוב ושוב לשבור את מידת עצלותו של התלמיד ולפתוח את ליבו ומוחו בתורה, על ידי עידוד וקירוב, ואז יקויים בתלמיד זה - "ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם", דהיינו שיזכה להבין את התורה ולהתעלות בה, ובנוסף לזה להשקות את אחרים מתורתו, שרבים וטובים ישתו מבאר תורתו..

(תורת הפרשה)

### "באר חפרוה שרים כרוה נדיבי עם במחוקק במשענתם" (כא, יח)

דרש הגאון מוילנה זצ"ל: "באר" - היינו התורה שנמשלה לבאר מים חיים, "חפרוה שרים" - אשר השרים הגדולים, תלמידי חכמים, חופרים וחותרים בה, "כרוה נדיבי עם" - שיכולים לקנותה ("כרוה" מלשון "אשר כריתי לי") גם נדיבי העם בממונם שוב הם תומכים בלומדי התורה, כפי שנאמר: "עץ חיים היא למחזיקים בה". גם אלה וגם אלה יש להם חלק בתורה. השרים "במחוקק" - בלימוד התורה שלהם, והנדיבים "במשענותם" - בסעד ותמיכה שהם נותנים ללומדי התורה... לפיכך גם דרשה הגמרא את הפסוק דלהלן: "וממדבר מתנה וממתנה נחילאל", שהכוונה היא לתורה, (ראה נדרים נ"ה).

(מענה של תורה)





## הילד "הזקק"

כל אדם מעוניין בתשומת לב - שידעו בערכו, שירגישו בו אפילו אדם מבוגר כי דבר זה נותן לו הרגשת מציאותו וחשיבותו ועל ידי כך הוא פועל כפי יכולתו. (ראה בגמרא תענית כג, חוני המעגל כאשר ישן שבעים שנה נכנס לבית המדרש לא הכירוהו לומדי בית המדרש, ולא עבדו ליה יקרא כדמביעי ליה (לא נהגו כבוד ראוי לו) אמר: "או חברותא או מיתותא" והעדיף המוות, מפני שהרגיש שעל ידי כך מאבד מעלתו). במיוחד חש בזה אדם שהיה פעיל בתוך חברה, כאשר הוא נדחק הצידה כגון בעת זיקנה וכדומה, הרי הרגשה זו שאין בני אדם צריכים לו יותר היא כבדה ביותר (ובפרט במי שלא עבד כל כך על תוכנו הפנימי וכל תוכן חייו היה הפעילות והעיסוק למען הזולת). גם הילד רוצה שירגיש בו, ועל ידי כך, הוא חש בטחון בקיומו, וכאשר אין מרגישים בו, ואין מקדישים לו תשומת לב הוא מרגיש כאילו הוא התאפס. לפיכך, יתכנו מצד הילד פעולות רבות למשוך תשומת לב בצורה של התפרצויות או כל מיני פעולות חריגות אשר כולם נועדו למשוך תשומת לב, כדוגמת אותן בחור שרצה שינזפו בו ובבלבד - שיכירו בקיומו. הרצון לזכות בתשומת לב מתחיל בגיל מוקדם ביותר, ישנם תינוקים הבוכים כדי לזכות לתשומת לב, כי ברגע שיקחום בידים, פוסקים מלככות, או התינוק מחייך כאשר מחייכים אליו - הוא נהנה מתשומת הלב לה זכה. יש ילד מתפרץ כדי לזכות בתשומת לב על ידי שהוא מזיק ומפריע, או להיפך, ילד ישתדל להיות ילד טוב תמיד כדי למשוך על ידי כך את תשומת לב ההורים. בכל מקרה, על ההורים לשים לב, במקרה של ילד ממפרע, בצורה שהוא מעוניין למשוך תשומת לב, אם ניתן לו הדבר בצורה אחרת על ידי סיפור וליטוף, משחק משותף וכדומה, הילד יפסיק לראות בהתנהגותו החריגה דרך למשיכת תשומת לב. וכן ילד המשתדל להיות תמיד טוב, מסוכן הדבר לאופיו - שהרי הרבה פעמים ישנם כשלונות בחיים, ילד זה אינו יודע כיצד לספוג אותם ולהמשיך הלאה. כל כשלון בעתיד עלול לגרום לו משבר. עוד חשוב לדעת: ילד ראשון במשפחה, ועוד יותר, נכד ראשון וזכה לתשומת לב מרובה, ועם הוולד הילד השני עוברת תשומת הלב אל הקטן, דבר זה מערער מאוד את בטחונו כי חש כי הפסיקה תשומת הלב והא עלול להגיב בצורות שונות: אם בצורת נקמה בקטן, אם בהתנהגות תינוקית כדי למשוך תשומת לב. על ההורים להיות ערים לכך, ולמצוא צורות של הקדשת תשומת לב הממלאות את החסר עתה לילד, במיוחד טוב הדבר לשתף את האח הגדול בעזרה ובסיוע להורים בטיפול בקטן, כגון שאומרים לו להביא דברים לצורך הקטן, הרי נתינת החשיבות לו כי הוא כבר גדול שיכול לעזור נותנת לו הרגשת הנחיצות בו. עוד קודם שמתעוררות בעיות, חשוב לשמור על קשר ותשומת לב, הן על ידי טיולים ביחד, שיתוף כל הילדים בבחינה על מה שלמדו במשך השבוע, סיפורים בשולחן של שבת, התייעצות משותפת עימם בענייניהם וכו'... ובדרך זו נמנע את הבעיות העתידיות להתעורר, נניח אותן בפניה או בזווית נשכחת וכך נטיב עם ילדינו, בנפש וגוף, לטוב להם ולנו כל הימים.

## תרגעי, לטובתך!

מסופר על כפרי פשוט שנשא לו אישה שתלטנית ובעלת מזג סוער. בלהט הוויכוחים שהתנהלו ביניהם, היה האיש האומלל זוחל אל מתחת לשולחן ושם היה ממתיק עד שהיתה אשתו נרגעת. אז היתה האישה מצווה עליו לצאת ממתחת לשולחן. בציינתו, היה הכפרי יוצא ממקום מחבואו, אולם עם כל שינוי לרעה במצב רוחה של אשתו, היה חוזר למקום המפלט מתחת לשולחן. באחת הפעמים בהן התווכחו בני הזוג, היה אחד משכניהם עד למה שהתרחש. הדבר היה מעבר להבנתו. הוא התכופף לעברו של הבעל שישב מכוון כולו מתחת לשולחן. "איך אתה נותן לאשתך להתנהג אליך כך? אתה חייב להראות לה מי כאן בעל הבית!". דבריו של השכן הרשימו מאוד את הבעל. בהתקפת הזעם הבאה של אשתו נמלט, כהרגלו אל מתחת לשולחן. אולם אז, נזכר לפתע בדבריו של השכן והחליט לנהוג על פי עצתו. כאשר אשתו נרגעה ופקדה עליו לצאת מתחת לשולחן, הוא סירב בתקיפות. "הפעם אינני מתכוין לשמוע לך", אמר הבעל חד משמעית, "פעם אחת ולתמיד, אראה לך מי כאן בעל הבית". תחושת העליונות והדימוי העצמי החיובי החדש שרכש לעצמו, העניקו לו מקום של כבוד... מתחת לשולחן.

חשוב לדעת מהן נטיות האופי הטבועות בבעל, מכיון שאם האישה מתאמצת מאוד לשבור אותן ולבסוף גם "מצליחה" בכך, עם מי היא נשארת אז? אחת מן השתיים - או עם אדם שבור ומעורער מבחינה רוחנית ונפשית, שרק כלפי חוץ נראה כמו גבר, או לבד לגמרי - בלי איש לצידה. כאשר אישה אינה מכירה במהותה, היא עלולה להציק לבעלה עד כדי כך, שהוא עצמו ישכח את מהותו הגברית. ומי מאיתנו תרצה להיות נשואה למין בעל שכזה? איזו הנאה תהיה למי מאיתנו מכך? לאישה יש את היכולת להפגין עליונות על בעלה, אולם האם טוב יהיה לה להיות עם גבר אותו השפילה עד עפר? אין כל תועלת בהפגנת עליונות על הבעל - לא כאשר נמצאים בחברת אנשים אחרים ואפילו לא כאשר נמצאים לבד. האיש כמה לאישה נאמנה ואוהבת ולא למורה. האתגר העומד בפני האישה הוא - להראות לו הערכה וכבוד. היא חייבת להתאמץ ככל יכולתה ולקבל אותו כפי שהוא, אפילו במקרים שהדבר קשה לה. אם יש דבר מה שהיא חשה, שהוא טעון תיקון אצלו, הדרך היחידה העשויה להצליח, היא זו העדינה, החמימה והקלילה, ולעולם לא מעמדת עליונות. הדבר נכון גם כאשר הנושא העומד על הפרק הוא בתחום הדתי, ורבו הסיפורים על כך.

חיי הנישואין הם חיים משותפים. אישה שתעשה את בעלה מלך - היא תהיה מלכה, ואם תעשהו עבד - תהיה שפחה, ומה הרווחה? כדאי לחשוב!

## עשה לך רב

שו"ת מנחת אברהם  
הרב יוסף מוצרי שליט"א

לעשות הכל בדרך הצניעות הנכונה.  
**האם זה נכון שיש להרוג ולסלק כל עכביש (או קורי עכביש) שנמצא בבית?**  
 מקפידים בזה בפרט בעש"ק לכבוד שבת המלכה אך אין שום מניעה לעשות זאת בכל עת שרואה לכלוכים אלו.  
**האם יש עניין מסוים לשיר בשולחן שבת שירי שבת או שכל הטעם ששרים הוא כי זה נעים ויוצר אווירה טובה?**  
 מהר"י נג'ארה היה שר בשולחן שבת והעיד רבינו האריז"ל שמלאכי מרום היו באים לשמוע שירתו ומדורות קדמונים נהגו לשיר שירי שבת בסעודות הקדושות וכן נהגו בישיבות הקדושות ובחצרות האדמו"רים ובכל עדות ישראל אשריהם ואשרי חלקם ובכח השירה לעורר את הנשמות לתשובה וקבלת עול מלכות שמים כנוודע.

שאלו זיע"א והגר"י עדס זיע"א והגר"י כדורי זיע"א ועוד, כולם הקפידו לקרוא חק לישראל וכן הורה מרן הגר"ע יוסף זיע"א שגם בני תורה יקראו זאת דבר יום ביומו וזאת כדי להשלים את כל חלקי התורה כהוראת האריז"ל זיע"א.  
**האם יש מקור למה שאומרים למי שמזוגים לו את סוף המשקה שנשאר בבקבוק: "אחרית טובה"?**  
 ומה הכוונה בזה?  
 כך היה רגיל לומר האדמו"ר רבי אלעזר אביחצירא זיע"א.  
**האם יש עניין לכל אדם לחשוב אם יש מישהו שהוא מכיר שיכול להיות מתאים למישהו מבני משפחתו ולהפגישם וכו' ובכך לעסוק במצווה של הקמת עוד בית בישראל או שיעזוב את העבודה לשדכנים המבניים והמנוסים בתחום?**

כל העוסק בבנין עוד בית בישראל בקדושה שכרו רב מאוד ורק יתייעץ עם תלמיד חכם

לצערי לא זכיתי להיות אברך, אני אדם שעובד לפרנסתי ולפרנסת ביתי, אולם אני מרגיש ריק! ריק מכל תוכן יהודי, אני מרגיש שאין לי עם מה לבוא לגן עדן, אשמח לקבל עצה והדרכה מה לעשות בכדי להרבות את זכויותי ובמה להשתפר בכדי לעשות את ייעודי בזה העולם על הצד הטוב ביותר?

יקפיד לקבוע עתים לתורה בוקר וערב, יעסוק בחסד ובהארת פנים עם הבריות ואשריו אם יקפיד לחבר יום ולילה בלימוד התורה ויתן צדקה כפי כוחו והבא להטהר מסייעין בידו.

**מה הטעם שתיקנו לומר בכל יום "חק לישראל"?**  
**והאם אברכים שתורתם אומנותם גם צריכים לומר את זה או שרק אנשים העובדים לפרנסתם יאמרו?**  
 ראיתי את גדולי הדור כהגה"ק רבי מנצור בן שמעון זיע"א והגר"י צדקה זיע"א והגר"צ אבא

מוסדות  
יגל יעקב  
חולון

ערב מלא יצועות



# ההילולא המסורתית

של אור החיים הקדוש זיע"א

הגנו מתכבדים להזמיןכם

להילולת רבנו הקדוש רבי חיים בן עטר זיע"א

שתתקיים אי"ה ברוב פאר והדר

ביום שלישי י"ב תמוז תשפ"ה לפ"ק 08 ביולי למנינם

באולמי 'בלוודר' העמית יצחק 1 ראשל"צ

תפילת ערבית ברוב עם בשעה 20:15 בדיוק!

את הערב תנעים תזמורת ונגנים

סעודה מלאה כיד המלך

הזדרזו והבטיחו את מקומכם | מס' המקומות מוגבל

לפרטים ורכישת כרטיסים ניתן להתקשר ל-

03-3064137/058-329-6054/058-3209422

להצלחת  
כל התורמים  
והמסייעים  
לעלון

לעילוי נשמת  
האיש היקר והחשוב  
אבי אנזוך קור  
בן שלוח  
ופרידה  
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת  
האיש היקר והחשוב  
מזכה הרבים  
ר' חיים אברהם  
בן נזירה  
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת  
האיש היקר  
המוזכך ביסורים  
עזרא  
בן גוהר  
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת  
האישה החשובה  
המוזככת ביסורים  
פריה  
בת מליה  
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת  
האישה החשובה  
המוזככת ביסורים  
שושנה פרהה  
בת סלימה  
ת.נ.צ.ב.ה

רוצה להיות  
ממזכי הרבים  
ולהפיץ את העלון?  
052-7647449

להקדשות לתרומות ולכל עניני העלון אפשר לפנות לטלפון: 052-7647449  
ניתן לתרום להוצאות העלון ולפעילויות המוסדות גם דרך נדרים פלוס" מכל רחבי הארץ  
למעונינים שהעלון ישלח בדוא"ל, נא להשאיר הודעה: yeasa.beracha@gmail.com  
כתובתנו: מפרץ שלמה 100 חולון

